

[Undervisningsministeren.]
og Fester m. m., og jeg tilstaar, at jeg for min Part finder det urimeligt. Jeg mener, at Højtideligheder og Fester ogsaa har deres Betydning paa saadanne Skoler, og jeg vilde ikke gerne være med til helt at forhindre, at saadanne kan finde Sted, men jeg synes, at et Beløb paa 3 150 Kr. til hver Skole er et urimeligt stort Beløb. Det er da ogsaa blevet nedsat fra 3 500 Kr. for hver Skole, som det var i 1923—24, til nu det halve, 1 740 Kr. for Rungsted og 1 640 Kr. for Birkerød. Det er muligt, at det med Rimelighed kan nedsættes yderligere endnu.

Jeg vil dog oplyse, at under denne Post findes der ogsaa Udgifter til Foredrag for Eleverne og forskelligt andet, bl. a. et mindre Beløb til enkelte Teaterbesøg for de enkelte Elever. Men det er altsaa Bevillingsmyndighedernes Sag at foretage en Nedsættelse her, man kan ikke bebrejde en Rektor, at han anvender et Beløb, som Bevillingsmyndighederne har stillet til Raadighed for Skolen, og anvender det til de Formaal, der er angivet for ham, hvad han altsaa efter Hovedrevisors Erklæring har gjort her. Det vilde endogsaa snarere kunde bebrejdes ham, om han undlod at anvende et saadant Beløb. Hvis han f. Eks. var Fjende af alle Slags Festligheder og derfor undlod at afholde de Festligheder, hvortil der var anvist ham Penge, var der efter mit Skøn snarere Grund for en Bebrejdelse i den Henseende.

Jeg mener hermed at have besvaret de Spørgsmaal, det ærede Medlem har stillet til mig, og at have anstillet de Undersøgelser, som det ærede Medlem forlangte. Hovedresultatet er altsaa for mig det, at der ikke egentlig er Grund til at rette Bebrejdelse mod de Personer, der har virket ved disse Skoler og forvaltet de Beløb, der var stillet til deres Raadighed. En anden Sag er, om Lovgivningsmagten har været for flot med Hensyn til at anvise de Beløb, der er stillet til Raadighed.

Andreasen: Naturligvis kan jeg kun takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han ved den Foranledning, jeg gav ved Finanslovens anden Behandling, har foretaget den Undersøgelse, som han nu har gjort Rede for. Min Hensigt var, som ærede Medlemmer, der enten har hørt min Tale eller læst Rigsdagstidenden, allerede ved, at komme til en mere sparsommelig Administration med Hensyn til hele vort Statsskolevæsen. Derfor fremsatte jeg de paagældende Udtalelser og aldeles ikke for at komme nogen af de paagældende Per-

soner, der har med denne Administration at gøre, til Livs. Naar en enkelt af de paagældende Rektorer har udtalt, at min Kritik bundede i personligt Had til vedkommende, maa jeg bestemt protestere derimod. Jeg hader hverken den paagældende Mand, der har udtalt sig saaledes offentligt om mig, eller overhovedet noget Menneske, jeg ved af i denne Verden. Ministeren har selvfølgelig den Pligt at værne sine Embedsmænd, men jeg kan ikke undlade allerede nu at fremsætte den Bemærkning, at Kritikken i høj Grad falder paa Undervisningsministeriet, der har været Finansudvalgets Raadgiver overfor hele denne Administration og maa staa Finansudvalget til Ansvar.

Maa jeg begynde med selve Rektorboligen i Rungsted, der er kommet til at koste et saadant Beløb, at Staten nu maa betale ca. 7 000 Kr. aarlig for, at den vedkommende Embedsmand kan have Embedsbolig derude. Forrentning, Amortisation og de kommunale Skatter paa denne Bolig andrager et Beløb af ca. 7 000 Kr. Maa jeg derom sige, at denne Sag blev forberedt, efter at Skolen var købt, af Rektor i Forstaaelse med Arkitekt Magdahl-Nielsen. De Herrer kom til Finansudvalget med Priser fra før Krigen. Det var først, da man i Finansudvalget opdagede — og som jeg tidligere har nævnt, er det specielt Formanden for Finansudvalgets Byggeudvalg, Hr. Pitzner, der følger med stor og prisværdig Opmærksomhed disse Sager —, da man saa, at det var blevet en ganske skandaløs dyr Historie, at Finansudvalget fik Lejlighed til at skride ind.

Jeg skal ikke komme ind paa det ønskelige i, at man i sin Tid erhvervede disse Skoler, det blev jo vedtaget her i Rigsdagen. Hensigten med at erhverve disse Skoler var at skaffe den bedst mulige Adgang for Fattigfolks Børn, der havde Evner dertil, til at faa en god Uddannelse, men naar man følger Udviklingen i de ca. 7 Aar, vi har haft disse Skoler, vil man se, at dette Formaal kun i ringe Grad er naaet. Det er i væsentlig Grad Skoler, der tjener Interesser, ikke for de smaa i Samfundet, men væsentligt for de bedre stillede Klasser. Derfor har min Kritik været mere aarvaagen overfor disse Skolers Administration, og den er blevet noget stærkere.

Jeg tillod mig at foreslaa Finansudvalget under den 19. Januar at afsende 5 forskellige Spørgsmaal til Undervisningsministeriet angaaende de to Kostskoler i Birkerød og Rungsted. Jeg vil gerne, saa kort jeg kan, omtale disse Spørgsmaal, navnlig deres Indhold og Besvarelsen deraf.